

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 272/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť S. B., M., zastúpenej advokátom JUDr. J. H., K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 56/02 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. júla 2008 doručená sťažnosť S. B., M. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. H., K., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 56/02.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„... som účastníkom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Košice I, sp. zn. 17C 56/02 ktoré bolo začaté na základe mnou podanej žaloby o náhradu škody na zdraví s prísl. voči odporcovi S., a. s.

Predmetom tohto súdneho konania je náhrada škody - odškodnenie za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorá mi bola spôsobená dopravnou nehodou dňa 25. 1. 1999...

Od začatia súdneho konania do dnešného dňa ubehlo už viac ako šesť rokov, a v predmetnom konaní nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté...

Od podania návrhu sa uskutočnilo v predmetnej veci len 8 pojednávanií. Po podaní žaloby boli pojednávania vytyčované v intervale 4 až 5 mesiacov. Tieto pojednávania však boli neúčelné a nevedli k správne rozhodnutiu vo veci samej. Rozsudok prvostupňového súdu bol vyneseneý dňa 19. 12. 2003... Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. 9. 2004, sp. zn. 14Co 66/04 bol rozsudok prvostupňového súdu zrušený a vrátený prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Spis v predmetnej veci bol vrátený na prvostupňový súd dňa 18. 11. 2004. Po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu boli vo veci uskutočnené do dnešného dňa len 2 pojednávania. Posledné pojednávanie konané dňa 7. 7. 2005 bolo odročené na neurčito za účelom nariadenia znaleckého dokazovania... Znalecký posudok č. 33/2005 zo dňa 28. 2. 2006 bol vypracovaný a predložený Okresnému súdu Košice I dňa 7. 3. 2006. Voči znaleckému posudku som podala ja ako aj právny zástupca ostatných žalobcov námietky, ktoré boli považované za dôvodné. Spodanými námietkami sa ustanovený znalec vysporiadal v doplnku znaleckého posudku č. 1/33/05 zo dňa 25. 10. 2006. Doplnok znaleckého posudku bol predložený Okresnému súdu Košice I dňa 20. 11. 2006...

Sudca Okresného súdu Košice I viac ako pol roka po predložení doplnku znaleckého posudku neurčil vo veci termín pojednávania a neurobil iný úkon vo veci samej. Následne opatrením predsedu súdu zo dňa 5. 6. 2007 bola vec v dôsledku personálnych zmien pridelená na nové rozhodnutie sudcovi Okresného súdu Košice I Mgr. J. M. Ani rozvrhom práce určený sudca po dobu dlhšiu ako jeden rok neurobil žiaden úkon vo veci samej. Možno teda konštatovať, že od posledného pojednávania v danej veci už uplynuli viac ako 3 roky a od doby predloženia doplnku znaleckého posudku, odkedy mali a mohli byť

vykonávané ďalšie pojednávania uplynuli takmer 2 roky...

Dňa 30. 5. 2008 som podala sťažnosť predsedovi Okresného súdu Košice I na prietahy v konaní, ktorý moju sťažnosť považoval za dôvodnú a za vzniknuté prietahy sa mi ospravedlnil.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1./ Základné právo sťažovateľa, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17C 56/02 porušené.

2./ Ústavný súd priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 600.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3./ Okresnému súdu Košice I prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 17C 56/02 konal bez zbytočných prietahov.

4./ Porušovateľ je povinný sťažovateľovi nahradiť trovy súdneho konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila táto podmienka, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

V súlade s už uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka listom doručeným okresnému súdu 30. mája 2008 podala sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 56/02. V odpovedi na sťažnosť predseda okresného súdu (č. Spr 57/08 z 18. júna 2008) okrem iného uviedol: „Po oboznámení sa s obsahom sťažnosti a spisu 17C 56/02 som zistil, že vo veci dochádza nečinnosťou Okresného súdu Košice I k prieťahom v konaní...

Vo veci je vytyčený termín pojednávania na 26. septembra 2008.

Vaša sťažnosť bola podaná dôvodne, za čo sa Vám ospravedlňujem a vec budem sledovať do právoplatného skončenia.“

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prieťahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu

dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

Vzhľadom na to, že sťažnosť zo 14. júla 2008 bola ústavnému súdu doručená 21. júla 2008, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06). Uvedený názor platí o to zvlášť, že predseda okresného súdu priznal existujúce prietahy a sťažovateľke oznámil, že bude priebežne sledovať, aby k prietahom v danej veci nedochádzalo.

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá v celosti, ústavný súd o ďalších nárokoch sťažovateľky na ochranu ústavnosti uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2008